

اسب فقدان

صالح عطایی

ترجمہ ی سہیلا صحت

www.ketab.ir

- سرشناسه: عطایی، صالح، ۱۳۴۴ -
عنوان قرارداد: فیفدان آتی: شعر مجموعه سیله: بو ایکیز لر مقاله سی. فارسی
عنوان و نام پدید آور: اسب ففدان / صالح عطایی؛ ترجمه سهیلا صحت؛
ویراستار حافظ موسوی.
مشخصات نشر: تهران: حکمت کلمه، ۱۳۹۹.
مشخصات ظاهری: ۱۲۰ ص.
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۲۹۱-۹۳-۰
وضعیت فهرست نویسی: فیبا
موضوع: شعر ترکی آذربایجانی - ایران - قرن ۱۴ - ترجمه شده به فارسی
Azerbaijani poetry - Iran - 20th century
- Translations into Persian
شعر فارسی - قرن ۱۴ - ترجمه شده از ترکی آذربایجانی
Persian poetry - 20th century
Translations from Azerbaijani
شناسه افزوده: صحت، سهیلا، ۱۳۴۶ -، مترجم
رده بندی کنگره: PL۲۱۴
رده بندی دیویی: ۸۹۴/۳۶۱۱
شماره کتابشناسی ملی: ۷۴۰۸۰۶۰
اطلاعات رکورد کتابشناسی: فیبا

www.ketab.ir

اسب فقدان

شاعر: صالح عطایی

مترجم: سهیلا صحت

ویراستار: حافظ موسوی

نمونه خوانی: کارگاه ادبی نشر حکمت کلمه

طراح جلد و گرافیک: محسن توحیدیان

برگ آرا: محمد قائمی

نوبت چاپ: اول - ۱۴۰۰

شمارگان: ۵۰۰ نسخه

قیمت: ۴۸۰۰۰ تومان

hekmatkalame.com

Email: hekmat.kalame@gmail.com

Telegram: @hekmatkalame

Instagram: @hekmatkalame

Tel: 09365243527

پیشگفتار اسب فقدان

تابستان نود و هشت من و همسر من چند روزی در اردبیل مهمان صالح عطایی و همسر مهر بانش خانم سهیلا صحت بودیم. روزهایمان به گشت و گذار در شهر می گذشت و شب های ما با شعر. از صالح خواهش کردم شعرهای جدیدش را برای ما بخواند. صالح شعرهای این دفتر را برای ما می خواند و همسرش با کمک صالح برای ما ترجمه می کرد. لحن، ریتم و موسیقی شعرها چنان بر قدرت بود که از خاطره اش هنوز به وجد می آیم. ترجمه تحت اللفظی شعرها هم با توضیحاتی که صالح و همسرش می دادند، در حدی بود که من بتوانم فضای کلی شعرها و اهمیت آن ها را درک کنم. از صالح پرسیدم چرا برای ترجمه این شعرها به فارسی کاری نکرده است؟ و او با دریغ و اندوه از شهرام شیدایی یاد کرد که تا بود، پیگیر ترجمه و انتشار آثارش بوده است و حالا که نیست گویی نیمه دیگر او از دست رفته است. با آن که ترکی نمی دانم به صالح پیشنهاد کردم همسرش شعرها را با کمک و نظارت او ترجمه کند

و به من سپارند تا در صورت لزوم در فارسی اش کمی دست ببرم و برای چاپ آماده اش کنم. پیشنهاد من پذیرفته شد و کار ترجمه را خانم صحت با نظارت صالح شروع کرد. ترجمه اولیه چند ماه کار و زمان برد. از این رو متنی که برای من فرستادند در حدی بود که می شد با ویرایشی مختصر منتشر شود. اما ما مینا را بر سختگیری و وسواس گذاشته بودیم، تا آن چه به دست مخاطب فارسی زبان می رسد از متن اصلی چندان دور نباشد. بدین ترتیب من چندین بار متن را خواندم و هر جا که ابهامی وجود داشت، یا واژه ای نارسا به نظر می رسید، یا می شد با دست بردن در ترکیب جمله ها به لحن و ضرباهنگ متن اصلی نزدیک شد و... را در حاشیه ترجمه اولیه یادداشت کردم و برای صالح و همسرش فرستادم. یک جلسه هم با اردشیر رستمی که ترکی زبان مادری اوست و با شعر صالح هم آشنایی و انس و الفت دارد پرسش ها و ابهام هایم را مطرح کردم که جا دارد از راهنمایی و همکاری او تشکر کنم. همچنین لازم است از دوست شاعرم فریاد ناصری، مدیر نشر حکمت کلمه، تشکر کنم که زحمت انتشار این کتاب را بر عهده گرفت و علاوه بر آن، متن نهایی ما را با دقت خواند و با متن اصلی مقابله و نکات ارزشمندی را یادآوری و اصلاح کرد. بنابراین، متنی که هم اکنون پیش روی شماست حاصل همکاری شاعر، مترجم، ویراستار و ناشر است. باین وجود، این بدان معنا نیست که ترجمه فارسی این اثر مولای درزش نمی رود. این ترجمه همانند اغلب ترجمه های شعر - اگر نگوئیم همه ترجمه ها - همواره چیزی بدهکار متن

اصلی است.

اهمیت آثار داستانی و شعرهای صالح عطایی در زبان ترکی آذربایجانی ایران چنان است که زنده‌یاد رضا سیدحسینی درباره‌ آن در گفت‌وگو با آیدین فرنگی گفته است: «من به این نتیجه رسیده‌ام نویسنده‌هایی را که در ایران به زبان آذربایجانی می‌نویسند به دو دسته می‌توان تقسیم‌بندی کرد. نخست آن‌هایی که اصرار دارند زبان نوشته‌های خود را به ترکی استانبولی نزدیک‌تر کنند و دوم کسانی که مُصر هستند تا به ترکی قفقازی بنویسند. هر دو گروه هم در یک نکته اشتراک نظر دارند: این‌که باید زبان ترکی آذربایجانی ایران را تغییر دهند تا به تصورشان زبانی ادبی خلق شود. در این بین نویسنده‌ای که به معنای واقعی کلمه نویسندگی می‌کند و در حال نوشتن به ترکی آذربایجانی ایران است، صالح عطایی است. ماجرایی او هم تقریباً همان داستان کهدی الهی دانتی است. دانتی هم وقتی شروع به نوشتن به زبان عامیانه کرد، عده‌ای داهویداد راه انداختند، اما سرانجام این کار دانتی بود که ماندگار شد.» (روزنامه اعتماد، ۲۱ اسفند ۱۳۸۷)

شهرام شیدایی و چوکا چکاد در سال ۱۳۷۶ مجموعه شعر «بلکه داها دینمه‌دیم/ شاید دیگر نتوانم بگویم» صالح عطایی را به فارسی برگرداندند و انتشارات تهران صدا آن را منتشر کرد. سیدحسینی در مقدمه‌ای که بر این کتاب نوشته است می‌گوید: «در شعر ترکی آذری آذربایجان خودمان حادثه‌ای روی داده است که هنوز چندان مشخص نیست، اما بی‌تردید به‌زودی جلوه خواهد